

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2011. MÁRCIUS XXII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM

Miért adjam a gyermekemet magyar iskolába?

A Szentmári Református Gimnázium főépülete és a Láncai templom a Kálvin téren. A tanintézmény olyan személyiségeket adott a magyarságnak, mint Páskándi Géza, Gellért Sándor, Ladányi Károly vagy Csúry Bálint

Több színmagyar szülőt megkérdeztem: Miért adta gyermekét román iskolába? A válasz mindig az volt: Hogy érvényesüljön. Az egyiket megkérdeztem: Na és mi lett a fiából? Szobafestő – volt a válasz. Azt már őszinte csodálkozással kérdeztem: És magyar iskolából nem lehetett volna szobafestő?

Az emberek nem szeretnek gondolkodni. Mielőtt egy fontos kérdéstről döntenénk, nem árt végig gondolni a lehetőségeket ahelyett, hogy a szomszédasszony bölcs tanácsai alapján döntsünk a gyermekeink sorsa felől.

Ha idegen iskolába adjuk gyermekünket, az soha abból a környezetből kikerülni nem fog. Olyanok lesznek a barátai, a szerelmesei, a házastársa. Neki magának is könnyebb lesz az idegen nyelven beszélni, még azt sem fogja megtanulni, hogy kell szerelmet vallani magyarul. Gyermekeivel is a házastársa nyelvén fog beszélni, s milyen jó érzés lesz a

nagymamának, ha még beszélni se fog tudni az unokájával. És milyen jó érzés lesz az anyjának, ha a fia olyan környezetbe fog kerülni, ahol megtanulja és majd oda is vágja: Ha tudnám, hogy melyik vércseppem származik a bangyina anyámból, kiengedném magamból! Mert én lelkipászorként nem egy esetben hallgattam hasonló szülők keserves sírását. De nézzük az érvényesülés kérdését, ma, amikor minden téren a versenyképesség a legfontosabb. Mindenki tudja, hogy a magyar iskolák sokkal alaposabb tudást adnak, mint a többiek. Diákként anyanyelven a nagyobb tudást is könnyebben tanulja meg az ember, mint idegen nyelven. Ez nem mindig vehető észre, mert a román iskolákban sokkal könnyebben adják meg a jó jegyet, s a szülő boldog, ha a fia tízest kap, s nem nézi, azért kapta, mert keményen tanult, vagy mert ott az a szokás. A magyar iskolában jól

VARGA LÁSZLÓ ny. lelkipásztor

FOLYTATÁSA A 6. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

Tavaszwáró

„Sándor napján megszakad a tél, / József napján megszűnik a szél, / Zsákban Benedek hoz majd meleget, / nincs több fázás, boldog aki él.” (Weöres Sándor: Tavaszköszöntő)

KICSI UNOKÁM nyargal el mellettem és éneklő a februári napsütésben a tavaszköszöntő versikét.

HIÁBA, MEGUNTA már felnőt és gyermek a korai sötétséget, a fázást, a tűzrakást, a szobafogságot, ahova önként menekülünk a kinti hideg elől. Várjuk a tavaszt! Végre, Sándor napján megszakad a tél ereje, és ha még vissza is mordul ránk zord és fagyos tekintettel egy-egy napnyira, már a kikelet győzelmét ünnepehetjük. József napjától már nem szél fúj és vág bele arcunkba, hanem szellő leng és hozza a tavasz anyni, meg anyni ismert, és mégis soha meg nem unható illatát. Aztán pedig jön a meleg! Lehet, hogy még csak egy átalvetőnyi, de már él a reménység, hogy lesz az majd zsákravaló is! Minden megélenkül és élni kezd. Boldog, aki él!

A TAVASZ mindig magával hozza az élet és az élni akarás reménységét.

NEHÉZ IDŐKET tudunk magunk mögött. Gazdasági téren, bár biztatnak, hogy túl vagyunk a nehezén, még csak a növekvő árakat, magasabb számlákat látjuk. Ilyen márciusi időben, amikor legalább a fűtés-adta kiadásoktól szabadulunk, jobban hihető, hogy megszakad a sok rossz az életünkben és jönnék ránk jobb napok. Dermedt-gémberedett tagjaink lassan kiengednek és a gondolat is jobban fogan.

BÍZVÁST HISZEM, hogy Isten azért mutatja meg a nagy természet megújulását, hogy emléljem: van számunkra is megújulási esély testben és lélekben. Egyházi- és közéletünk is ébredezik. Isten pedig zsákkal nem mérhető módon adja ébredéseinkhez az Ő gazdag áldását, hogy mindenki boldog legyen, aki él és Benne bíz.

BÁR MÉG van addig egy kevés idő, de ezen a tavaszon is örülhetünk majd a legnagyobb diadalnak, az Élet győzelmének a halál felett.

JÓ AZ életnek örülni – hirdeti a tavasz!

A KICSI emberke közben megtett egy kört és újra hozzám ért. Átöleli a tértem és mosolyogva felém. Senki nem kérdezte, csak úgy magától mondja nevetve: szerettek! Megsimogatom kicsi kobakját. Én is, te drága! Legyél boldog, mint amilyen boldoggá teszed te napjainkat, azzal együtt, aki már ott mozgolódik édesanyád szíve alatt! Így lesz a mi boldog tavaszvárásunk még boldogabb unoka – gyermekvárásá.

SÁNDOR LAJOS

Jegyzetek imahetek útjai közben /4. Diakóniai alapítványok közösségben /5.

„Valaki pedig abból a vízből iszik amelyet én adok neki, soha örökké meg nem szomjúhozik, hanem az a víz, amelyet én adok neki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne” (Jn 4,14)

Csodálatos dolog mikroszkópba nézni. A két üveglap közé szorított csöppnyi vízben egész kis világ nyüzsgő, a szabad szemmel nem látható mikroorganizmusok serege. Ezek után mondja valaki: csak azt hiszem, amit látok. Szabad szemmel a vírusokat és baktériumokat sem látjuk, mégis vannak és működnek. Így vagyunk Isten kegyelmével is. Jézus mondja: ha ismernéd Isten ajándékát... Szabad szemmel ez sem látható. A kegyelem is, mint maga Isten, láthatatlan, van és működik.

Mi a kegyelem? Az a víz, amit Krisztus kínál, ami Krisztusból fakad, ami a lelki szomjúságot oltja és a lelki életet adja, tartja fenn. Az emberben van biológiai élet, de az magában törekeny. Jön a kegyelem és megerősíti, ráadásul az örök életet is adja, az emberben van szív, de önző és kérges, míg nem jön a kegyelem és új szívet nem teremt belénk, van bennünk ész és értelem, de vakoskodó mindaddig, míg nem jön a kegyelem. Kegyelem által Krisztus világossága árad el bennünk. Jézus mondja: Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Ami összeköti a tőkét a vesszővel, az életnedv, az a kegyelem a Lélek és lelkünk között.

Az Úr Jézus egyik hasonlatában ezt mondja: a kevés kovász az egész tésztát átjárja és ízes kenyérré teszi azt. Ilyen kovász az Isten kegyelme is, mely átalakítja egész belső világunkat. Ezért mondja Pál apostol:

A LÉLEK CSENDJE Krisztus világossága

Elek én, de már nem én, hanem Krisztus él bennem. A nevem, az alakom a régi, de a belső világom új, újak az örömeim, vágyaim és reményeim.

Mindenkori samáriai asszony, nem halod ki Jézus szavából a nagy üzenetet? „Ha tudnád, hogy kivel beszélsz, te kérnél inni tőlem” – mondja Jézus. Valahányszor lélekből imádkozunk Krisztus vizét isszuk, valamennyi istentiszteleti alkalmon a kegyelemből merítünk, ahányszor úrvacsorát veszünk, annyiszor erősödünk meg az Isten kegyelme által felkínált örök életben.

Nagyszerű ajándék az ember szeme, mely arra szolgál, hogy lássunk, lássuk a szí-

nek sokféleségét és a formák gazdagságát. A szem amúgy semmire nem lenne alkalmas, ha Isten nem adna hozzá fényt is, napvilágot, amely által képes a szem látni. A szem részére a legnagyobb adomány a fény. Pontosan így vagyunk Isten kegyelmével is. Teremtettségünknel fogva arra vagyunk rendelve, hogy képviseljük Istent, ezért kaptuk tőle az értelmet, a szabad akaratot és a szeretetre fogékony szívet. Amint a szem nem magától kapja a fényt, hanem fény nélkül sötétben marad, ugyanígy emberi természetünk sem képes magától Istent képviselni.

Isten megajándékoz bennünket új lélekkel, amint a szemet is fényvel. Ezért mondja Jézus a samáriai asszonynak: „Ha ismernéd Isten ajándékát, te kérnél tőle...” Ki ne érezné, hogy mennyire szükségünk van Krisztusra, mert megátalkodottak vagyunk?! Mennyire szükségünk van életünkhöz, szemünkhöz Lélekre, lelki látásra, kegyelemre, mely által úgy látunk, úgy élünk, mint Isten képviselői, Isten követői, egyben Krisztus tanítványai.

Kérjünk az Ő Lelkéből! Kérjünk Jézus vízből! Az örök életet csak az kapja meg, aki a kegyelmes Isten ajándékát kéri, issza annak vizét, a forráshoz megy újra és újra, nap mint nap, meríteni. Csak az lát, akinek szemét Isten fénye éri, akinek lelkét a Lélek világossága fényesíti, melegíti, életi.

Portik József: Szülőföld

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HISZEM ÉS VALLOM

A lelki élet kapuja

Müller Lajos S. J. 1926-ban megjelent *A keresztség* című írásában már az első, erre vonatkozó kijelentés megfogott: „...ez Isten városának nagyszerű, hatalmas portája, melynek maga az Egyház véste a homlokzatára. A szentségek közül első helyen áll a keresztség, a lelki élet kapuja! Általa leszünk Krisztus tagjai s az Egyház testének része. Mióta az első emberben mindnyájan elvesztünk, azóta az Igazság igéi szerint a mennyek országába be nem mehetünk, ha csak vízből s Szentlélekből újjá nem születünk.” Ebben benne van szinte minden, amit nekünk, keresztyéneknek tudni kell erről a szent jegyről, ami egyben egy cselekedet általi bepecsételés Krisztus seregébe.

Ez a leglényegesebb szertartás, ami a görög és latin nyelven baptizmus vagy baptizma (alámerítést, megmártást, mosást, tisztítást jelent, de nevezik még a régiek az újjászületés szentségének, szülő víznek vagy hullámnak, megvilágosításnak), keresztyénné

tevést fejez ki. Anyaga a víz. De érvényes anyag mindaz, amit a közfelfogás víznek tart és nevez: folyók, tavak, források vize, ásványvíz, esővíz, hóvíz, megolvadt jég, sőt a kémiai úton előállított víz is. Ami pedig a víznek a keresztelestől való alkalmazását illeti, azzal a keresztelestől valamilyen lemosást kell végrehajtania, mert csak így lesz a belső lelki megtisztulásnak érzékelhető jele.

Tehát a vízzel való külső leöntés maga a bűnök elmosása-e? (*Heidelbergi Káté 72. kérdése*) Nem, mert egyedül Jézus Krisztus vére és a Szentlélek tisztít meg minket minden bűntől. Semmi nem pótolhatja sem Jézus Krisztus vérének, sem a Szentlélek tisztító erejét, sőt a keresztséggel még nem leszünk automatikusan Isten országának tagjaivá. De a keresztelest által már elindulunk azon az úton, ami Isten színe elé vezethet minket.

Ez történhet alámerítés, leöntés vagy meghintés által. A keresztelestnek mind a három módja már kezdetől fogva a körülmények szerinti alkalmazásban volt.

Az ősi Egyház századokon át többnyire alámerítéssel keresztelt. A keresztelestől de rékig a vízbe lépett, mire a keresztelestő a szentségi szavak elmondása közben egyszer

vagy háromszor alámerítette. A beteget azonban már kezdetől fogva leöntéssel vagy esetleg meghintéssel keresztelték. Már a katakombák falfestményei is tanúsítják, hogy az ősi gyakorlat a leöntést is ismerte.

Szintén Müller Lajos mondja, hogy eleinte a keresztelest — Krisztus mintájára — a folyók partján szerették kiszolgáltatni. Mióta Nagy Konstantin 313-ban kiadott milánói rendelete az Egyháznak szabad mozgást engedett, szokásba jöttek az ún. baptisteriumok vagyis keresztelestő kápolnák.

„Ahhoz, hogy a leöntéssel kiszolgált keresztség érvényes legyen, a vizet a megkeresztelendő fejére kell önteni oly módon, hogy a víz ne csak a haját, hanem a bőrt is érje s azon valamelyest végig fusson. Ezt nevezi ugyanis mindenki az ember lemosásának, amit az Úr a keresztség szentségi jeléül rendelt.”

Ne feledjük: a keresztelest Jézus Krisztus közösségében van, hirdeti Krisztus ránk is érvényes áldozatát és kegyelmét, betagol az Egyházba, örök reménységet és vigasztalást ad, mindenkorra elkötelez a Szentháromság Isten mellett.

ORBÁN LEVENTE

Egységteremtő Szentlélek

Az éves gyülekezet szereti és várja a minden évben megrendezett imahetet. Az idén is mindennap megtelt a templom hívekkel.

Az idei imahét január 30-án vasárnap, a délelőtti istentisztelettel vette kezdetét. Ekkor a helyi lelkész: nt. **Dénes István Lukács** prédikált az ApCsel 2,42-47 alapján. Prédikációjában kiemelte, egyedül az Úristen Szentlélek az, mely képes megteremteni az egységet. Az első jeruzsálemi gyülekezetben is létrejött az egység, pedig ahányan voltak annyi félek.

Hétfőtől szombatig, immáron délután hat órai kezdettel voltak a templomi alkalmak. A hét első napján az éves Nőszövetség meghívására nt. **Vinczéné Pálfi Judit** missziói előadótanácsos hirdette Isten ígését a Jn 15,1-11 alapján. „Én vagyok az igazi szőlőtő” – szolt az ige. A lelkész kiemelte, hogy csak akkor teremhetünk jó gyümölcsöket, ha Istenben gyökerezünk. A prédikáció után az éves Hozsánna Nőszövetség szolgált ünnepi műsorral.

Kedden nt. **Zsigmond József** nyugalmazott lelkész érkezett Nagyváradról. Ő a Zsolt 119,105 alapján hirdette az ígét. A kimondott szó súlya került mondanivalója középpontjába, kiemelve azt, hogy „véssük mélyen szívünkbe a Biblia szavait”, melynek „igéi világosságot” szórnak szét a mindenkor ember életösvényén, amelybe ő belekapaszkodhat, azért hogy „igazán éljen és megtartasson”. Ezután **Ciavoine Létai Andrea Hajnalka** alsós tanárnő felkészítésével, az éves magyar tagozat IV. osztályos tanulói szolgált műsorral, melyben a felvidéki arany ábécé mellett ifjúsági keresztyén dalokat énekeltek.

A bibliorás gyerekek gitáron kísért zsolnárokat adtak elő

Szerdán nt. **Módi József** ágyai lelképásztor, az Aradi Egyházmegye esperese prédikált, az ApCsel 4,31-37 alapján. Hitet tett amellett, hogy a világ égető problémáit az Istenre való figyelemmel meg lehet oldani, ha „merünk egy szívvel, egy akarral, egy lélekkel könyörögni hozzá”, ha hálás szívvel fogadjuk ajándékait, amiből tovább tudunk adni más szűkölködőknek is. Ezen a napon fellépett az éves Kíváncsiak klubja, vagyis

a bibliorás gyerekek interaktív szolgálattal, gitáron kísért zsolnárokkal. A műsor **Dénes Éva és Fejes Noémi** munkáját dicséri.

Csütörtökön nt. **Bara László** kágyai lelkész, az Érmelléki Egyházmegye főjegyzője, a 2Móz 16,10-21 alapján prédikált. A zsidó nép vándorlása alatt manna kapott az égből eledel gyanánt a pusztában. Ezen példa alapján bátorította a jelenkor emberét, hogy Isten gondot visel mindenkire, aki bíz benne, táplálván mindenkit, nemcsak földi kenyérével, hanem Jézus Krisztus testével és vérével. A prédikáció után az éves Hozsánna Kórus dicsérte énekeivel az Urat, **Kajántó Jutka** karnagy vezényletével és néhány kórustag lélekemelő szavaltával.

Pénteken nt. **Várad Sándor Károly** kisperegi és nagypereregi lelképásztor, az Aradi Egyházmegye főjegyzője prédikált a Mt 6,5-15 alapján. Kihangsúlyozta, hogy nem várhatunk megbocsátást az Úrtól, addig míg mi nem bocsátunk meg azoknak, akik ellenünk vétettek. Az igehirdetés utáni bemutatkozásából megtudhattuk, hogy a nagypereregi református egyházközség cseh anyanyelvű. Ezután az éves furulya- és gitár csoport ifjú muzikusai mutatták be tudásukat felkészítőjük, **Kajántó Jutka** vezetésével.

Szombaton nt. **Visky István**, fugyivásárhelyi lelkész jött Élesdre, a helyi KRISZ meghívására. Őt a fugyivásárhelyi egyházközség asszonykórusa kísért el. Visky az ApCsel 2,42-47-ből hirdette Isten ígését. Prédikációjában elmondta, hogy az első keresztyén gyülekezetben megvalósult Isten országa itt a földön. Az istentisztelet elején a helyi KRISZ szolgált, míg a végén a fugyivásárhelyi asszonykórus, a műsoros együttest egy közösen elénekelt dal zárta.

Vasárnap délelőtt záródott az idei imahét. Ekkor nt. **Mikló Ferenc** szalontai lelkész, a Bihari Egyházmegye esperese prédikált. Igéhirdetését az 1Móz 33,1-4 versekre alapozta, mely szerint az Istennel való találkozás megváltoztatja az embert és új úton indítja el. Az istentiszteletet, és az egész ünnepi hetet megkoronázta a szalontai kórus színvonalas szolgálata.

Egyházközségünk szeretetvendégséggel kedveskedett a fellépőknek, akik műsorukkal dicsérték Istent. A vendéglátásban és a szervezésben sok egyháztag, presbiter kivette részét, akiknek ezúton mondanak köszönetet a főszerzők. Az idei imahét újra bebizonyította, hogy ebben a rohanó világban az éves emberek még érzik, hogy szükséges megpihenni és meghallani Isten ígését, „szomjazzák” az Ő áldott világosságát ösvényeiken, örülnek a boldog és közösséget összetartó együttléteknél, nyitnak a „nagyvilág” felé vendég lelkészek és csoportok meghívásával, mert nemcsak kenyéren él az ember, hanem Isten ígésével is.

LÉTAI ISTVÁN és CIAVOINE LÉTAI ANDREA

Imahetek képekben

A belényesi gyülekezet vegyeskórusa

Imaheti nyitóistentisztelet Fugyivásárhelyen

Pósalaki fiatalok szolgálata, Pál Timea tiszteletesasszonnyal (jobbról az első)

Imaheti alkalom Réven

Szalontán mindennap más-más osztály szolgált

JEGYZETEK IMAHETEK ÚTJAI KÖZBEN

„Lelkembe gyűjtöttem a szép drága ígéket...”

Az imahetek az év elejétől szinte véget nem érően foglalják el egyházi életünk két hónapját, és sodorják templomba híveinket, bőjtő vasárnapjait, vagy még azután is.

Valljuk meg, népünk nagyon szereti az imaheteket. Az ezzel járó izgalmakat, mozgást, frissülést, az estéről estére hívogató rendszeres istentiszteleteket. Az egymásra épülő ige- és üzenetláncokat, az igehirdetések dinamikáját. Az imahét mozgalmas gyülekezeti ünnep. Ezzel új lélekgyújtás, új erő, lendület érkezik a közösségbe.

Legtöbb helyen lelkészek vándorolnak, s fogadják kölcsönösen egymást, de van, ahol a lelkész távoli vendég előadókka igyekszik gyülekezete lelki életét frissíteni. (Vannak helyek, ahol a helyi lelkész egyedül szolgálja végig a hetet gyülekezetében. De vannak szomorú helyek is, nem is kevesen: ahol évek óta nincs is imahét. Csodálkozom az egyházi főhatóságok és a gyülekezetek türelmén.)

Aki pedig ezen a télen igehirdetési körutakra vállalkozott (mint jómagam is, már túl a 30 imaheti szolgáltatón), annak bizony fel kellett készülnie a nehézségekre. Nem csak az utak minőségével és az időjárási viszonyokkal, de nem ritkán a mínusz 15 fokos hideggel is meg kellett harcolnia. De meg kell birkóznia egy másik nagy gondal: az istentiszteleti-liturgiai zűrzavarral is. Én már évek óta gyakorlati tudnivalók, „megkérdezett dolgok listájával” érkezem a gyülekezetekbe, hogy ne érjen nagy meglepetés. De még így is beugrik egy-egy baki. Lássuk csak a visszatérő kérdéseket. Régi vagy új énekeskönyv? Mit énekel a gyülekezet? Régi, új vagy átszerkesztett magán (helyi) az agenda? Régi vagy új a Miatyánk? Palástos és szószerke-e a szolgálat? A helyi lelkész palástja talál-e neked, vagy vinned, autóbá, táskába be kell gyűrnöd a magadét? Ha csak egyet is elfelejtessz megkérdezni, könnyen megbotolhat a szolgálatod. Ha ezekre nincs válaszod, minden lehetséges, szükséges segédanyagokkal feltarisznyálva kell érkezned. Gondoljunk csak bele – a Királyhágó szélén már a váradi énekeskönyvet is oda kell csomagolnod, a régi erdélyi és az új „egyvetemes” mellé. (Szinte úgy érkezel szolgálni, mint a hagyomány szerint Bethlen Gábor a szatába, akiről azt mesélik, hogy külön szekérral vitték nyomába az olvasnivaló könyveket.)

Meglepetésben pedig még így is bőven lehet része az utazónak: ha a helyi lelkész palástja a horgasinadig ér, rajta mulat a gyülekezet. Vagy húzod magad után, mint egy menyasszonyi ruhát.

A régi és egyetemes református énekeskönyvek, az énekek és kántorok az idén is próbára tették. „Ezt műk nem tudjuk”, mondja a kántor, és én már tudom, hogy nem a gyülekezet, hanem ő nem tudja. (Honnan is tudná? Becsületos melósként vagy nyugdíjasként keresi kenyerét, és a kántorság csak önkéntes áldozata egyházá-

Az imahét mozgalmas gyülekezeti ünnep. Egy teljes padsort megtöltötték az újosi gyermekek

nak. Így is szép áldozat.) A legtöbb „újénekeskönyves helyen” az a válasz, hogy az „újból a régi énekeket énekeljük”, sok helyen régi korál kíséretével. Az egyik helyen „készzen kapom” a kiválasztott énekeket. „Új énekeskönyvet használunk, de melléje írtam a régi számát is.” – mondja. Én figyelmetlen voltam, reflexből bementem így: újat majd a régít. És látom, hogy értetlenül keressék a gyülekezet. Kiderült, hogy a régít írta elől. Elkezdődik a tisztázó párbeszéd a szószerke, az orgonakarzat és a papi szék között. Mindez persze, istentisztelet közben. A másik helyen a kántor fejből diktálja, hogy mit énekeljünk és mondja a számokat is. Leírom neki és magamnak, szerencsére a kezdősorokat is. Bediktálom, és látom, hogy nem talál. Most mi lesz? Újabb tisztázó párbeszéd: az éneket száma vagy a szövege szerint énekeljük?

Még volt egy kellemetlen kalandom, hadd valljam be ezt is bűnbánattal. Volt olyan hét, hogy naponta úton voltam, és ki sem ürítettem az autót, hisz az éjjeli hazaérkezés után reggel indulni kellett tovább. Ott maradt minden szükséges dolog a csomagtartóban. Hát bizony az egyik gyülekezetben megírtam. Késtem a megérkezéssel, és templomba menés előtt nem maradt időm arra, hogy a textushoz jelzőt tegyek. Az éjjeli fagyban az autóban pedig átnedvesedett a Bibliám, lapjai összekeményedtek és egyben nyíltak meg. Hát bizony a derekas ének három versszakka nem volt elég, hogy a textust kilapozzam. Fejből pedig nem akartam elmondani. Mit volt mit tenni, „egy kis türelmet kértem”, miközben a textust állva várta a gyülekezet, amíg a nedves lapok között ígérem rátaláltam. Na – gondolhatták a hívek – ez is sokat készülhetett. (Remélem, az igehirdetés meggyőzte őket az ellenkezőjéről.)

Volt sok kedves meglepetésem is. Pöttöm kis fiúcska érkezik, és mondja, ő a kántor. Nézem, hogy lába nehezen érhet le az orgonaszékéről. Irnám ki neki az énekeket, de nagy határozottan megállít: „nem szükséges előre leírni, hisz úgyis be tetszik diktálni”. Nemde?! Döbbenetemre a gondnok válaszol:

„zeneiskolás a fiúcska, és vakáción van. Mindezt kívülről tud. Érte tettük erre a hétre az imahetet.” Lehet, hogy néhány év múlva ő lesz egyházunk nagy orgonaművésze.

Újosi gyermekserg

Láttam sok-sok, rogyásig megtelt templomot, de nagy gyülekezetben üresen tátongó padosorokat is. Főként a férfiak felől. Láttam olyat, ahol többen voltak jelen, mint a teljes gyülekezet: mert jöttek a magyarul értő románok is. Láttam sok-sok gyermeket, fiatalot. Hadd emeljem ki név szerint a Beszterce megyei Újóst, ahol a zsúfolt templomban 40 gyermek egy teljes padosort megtöltött. Igéhirdetés után valamennyien lelkesen énekeltek. Ritka dolog és nagy ünnep manapság ilyet látni. Egy másik helyen a templomajtóban a búcsú-kézfogáskor kedves bűnbánó dialógust hallok a lelkész és egy asszony között: „a tegnap nem láttam, Lenke”. „Jaj tiszteletes úr, megvallom, hogy megkísértett a televízió, és a szériált nem tudtam otthagyni. Nagyon szégyeltem magam.”

Az egyik kis szórványgyülekezetben ilyen szépen vallott valaki erről a hétről, a maga mezősi nyelvén: „minden öste jüttek a papak, felemeltek szép ígéket, kibontakoztatták a bibliát, és alyan szép szóbeszédeket tartattak...” Egy másik faluban a vasárnapi záró istentisztelet után mondta egy asszony: „én ebből az imahétből élek, tiszteletes úr. Lelkembe egy héten át összegyűjtöttem a szép drága ígéket, és egész éven át minden bajomban ezek jutnak eszembe.”

A kalandok között is az Isten tiszteletének, a szolgálatnak áldott alkama az imahét. „Muszáj abbahagyni, nem lehetne még folytatni?” – kérdezték az egyik gyülekezetben? – „Dehogy nem – mondta a lelkész – csak nehogy szégyenben maradjunk és kevesebben legyünk.” És a következő héten folytatták. A hívek seregének nagy öröme.

Igy lesz az imahét áldássá, ha nem csak néhány nap, hanem egy egész esztendő.

VETESI LÁSZLO

DIAKÓNIAI ALAPÍTVÁNYOK KÖZÖSSÉGBEN

Együtt, egymásért

Ernyőszervezetbe tömörültek a diakóniai szolgálatot végző királyhágómelléki alapítványok. A partnerszervezetek így testületileg is megmutatkozhatnak, úgy a külföldi támogatók, mint a romániai politikum felé. A 32 szervezet közötti partnerség ünnepélyes megkötésére február 16-án került sor Nagyváradon, az Egyházkerületi Székház dísztermében.

A partneri szerződés ünnepélyes aláírását megelőzően a Bihari Egyházmegye lelkesítője, illetve **Altfater Leopold Otilia** szólóénekes lépett fel, **Magyari Zsuzsanna** kíséretében.

„Az egyháznak új formákat kell találnia, hogy jobb legyen az élete, mert az egyház így azoknak az életét fogja megjobbitani, akik most még nem tudják kimondani – sírva, – hogy boldogok” – mutatott rá a Zsolt 119,5-6 alapján tartott áhítatában **Csúry István** püspök. A kételkedéssel szemben lássuk meg azokat az ajándékokat, amelyek őrzésével Isten megbíz bennünket – mondta az igehirdető.

Több hónapi munka nyomán térképeződött fel, hol és milyen munkát végeznek az egyházkerületben tevékenykedő alapítványok – mondta **Dénes István Lukács** generális direktor, örömet fejezve ki az alapítványok közösségéért, melyek ezentúl együtt fejthetik ki gyógyító szolgálatukat.

Harminckét olyan gyülekezet van az egyházkerületben, ahol alapítványi vagy egyéb szervezeti formában diakóniai tevékenység folyik – mutatott rá **Vinczéné Pálfi Judit** missziói előadótanácsos. Ernyőszervezetük az egyházkerület Lämpás Alapítványa lesz, mely lefedi a kerületi szintű diakóniai szolgálatokat és projekteket. A partnerszervezeteknek így lehetőségük lesz testületileg is megmutatkozni, úgy a külföldi támogatók, mint a romániai politikum felé. „Mentalitásváltásra van szükségünk, magánemberként és lelkesítőként is” – hangsúlyozta a tanácsos – abban gondolkodni, hogy rajtunk kívül mások is vannak, vagyis: együtt, egymásért cselekedni.

Kurta-Tötös Beáta a hadadi Dégenfeld Alapítvány részéről írta alá a partneri szerződést

A politikumot **Szabó Ödön**, a Bihar megyei RMDSZ ügyvezető elnöke képviselte. Mint mondotta: a Szövetség képviselőjeként örül annak, hogy más is a szövetségre, összefogásra helyezi a hangsúlyt. A politikus nagyra értékelte az egyház által végzett szociális tevékenységet, melyet kevesebb pénzből, de megfelelő lelkiülettel teljesít.

A rendezvény a partnerségi szerződések ünnepélyes aláírásával zárult.

FABIÁN TIBOR

ERDÉLYI REFORMÁTUSOK DÉL-ÁZSIAI KÜLMISSZIÓBAN

Krisztust hirdetni Nepálban (2.)

A Lélek fúj, ahová akar: az evangélium végigsöpör a világon, eljut a távoli, számunkra egzotikus országokba is. A marosvásárhelyi Sz. házaspár a dél-ázsiai Nepálban teljesít 3 éves külmisziói szolgálatot, erdélyi és királyhágómelléki református gyülekezetek támogatásával. Szolgálatukat ismertető riportjukban, munkájuk biztonsága érdekében, neveik kezdőbetűivel szerepelnek.

Cs.: A missziós munka nagy változást jelent számomra, mert ez semmilyen más munkához nem hasonlítható. Feleségként egyrészt az a szerepem, hogy támogassam férjemet ebben a munkában, másrészt nőként sok-sok empátiára és együttérzésre van szükségem, ahhoz, hogy az ázsiai nők sorsával együtt tudjak érezni.

Szolgálat a hegyi falvakban. Cs. magyar gyermekekkel

Missziós úton a kham magarok között

A.: Nekem sem volt könnyű. Nem hagytam nyugodni Isten: éjjel-nappal erről gondoltam, élet-halál harc folyt bennem. Annyiszor eltemettem magamban a külmiszió gondolatát, de mindannyiszor feltámadt. Végül Isten győzött, mint Jákob felett, és én nem sántultam bele lelkiileg, mert a kereszt volt az, amire támaszkodtam. Ugyanakkor nagy szerepe van az otthoni gyülekezeteknek. Minket ugyanis száz százalékban erdélyi és királyhágómelléki református gyülekezetek támogatnak.

Cs.: Egy Montessori óvodában angolt tanítók, ezen keresztül próbálom közel hozni az örömhírt a gyerekek szívéhez. Énekeken és különböző játékokon keresztül próbáljuk közvetíteni az evangéliumot.

Egy másik szolgálati területem az ECEC (Early Childhood Education) holland

alapítvány, mely abban érdekelt, hogy fejlessze a nepáli óvodai oktatást, nevelést, azaz óvónőket képeznek, tanítanak a gyerekek hatékony és kreatív tanításra. Nepálban inkább állami iskolák léteznek, kevés a magániskola. Viszont az állami oktatás is rengeteg pénzbe kerül, ezért sok szülő nem engedheti meg, hogy gyerekét iskolába adja. Ennek következtében nagyon sok az írástudatlan. Minden állami iskolában régi, tradicionális módszerekkel tanítanak a tanítók, tanárok, mert ők is így tanulták. Az ECEC-kel már jó néhány óvodát, iskolát felkerestünk a fővárosban. Az óvodák többnyire követik a Montessori módszert. A feladat az óvónők gyakorlati tanítását ellenőrizni, akik elvégzik az ECEC-nél az egy éves, fél éves, vagy 2 hónapos képzést. Ez azt jelenti, hogy ki kell mennem abba az óvodába, ahol különböző tevékenységeket tart és egy kérdőív alapján értékelést írok a bemutatott tevékenységről. A tevékenység végén meg is beszéljük együtt a pozitívumokat és a negatívumokat is.

Rábukkantam néhány keresztyén óvónőre is. A célom az, hogy megosszam velük az evangéliumot és meghívjam, bekapcsoljam őket a gyülekezetbe.

A kham magarok

A.: A kham magarok, akik a magyarságkutatók szerint rokonaink, belső magaria területén Rukum és Rolpa járásban 2500

NAGYVÁRAD: EGYHÁZMEGYEI PRESBITERKONFERENCIA

Egységes presbiterképzés 2012-től

Első presbiteri konferenciáját tartotta a Bihari Egyházmegye Presbiteri Szövetsége, február 12-én, a nagyváradai Lorántffy Egyházi Központ múzeumtermében. A konferencián jelen volt az Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke: **László Kálmán**, Venter Miklós főttkár, Tóth Zsigmond ügyvezető elnök, **Török Sándor**, a Bihari Presbiteri Szövetség elnöke és az elnökség több tagja.

Ft. **Csúry István** püspök szolgált nyitó-áhitattal, majd **dr. Pálfi József** lelkipásztor *90 éves a Királyhágómelléki Református Egyházkerület* címmel értekezett. Előadásból meg-

Török Sándor egyházmegyei PSZ-elnök és Csúry István püspök

tudhattuk, milyen viszontagságokon ment keresztül az egyházkerület a trianoni döntés utáni időszakokban.

László Kálmán és Török Sándor pozitívan könyvelte el a nagyváradai egyházközségek presbiterjeinek a részvételét, egyben megköszönték a szövetség irányába tett sok évi segítségüket.

A konferencia az ismerkedés jegyében kötetlen beszélgetéssel folytatódott. Szó esett a gyülekezeti presbiteri bibliaórákról és a körzeti presbiterképzésekről is. Az egységes presbiterképzés tananyagát a tervek szerint 2012-től vezetnék be.

Tóth Zsigmond ügyvezető elnök gyülekezeti látogatásairól is beszámolt, hozzátéve, hogy a presbiterok szorosan együtt kell dolgozzanak a lelkészekkel, hiszen a jó együttműködés a gyülekezet javára válik. Ahol jó a kapcsolat a presbiterok és a lelkész között ott a munka is hatékonyabb.

A munkatársak olyanok, mint a lelkész kinyújtott és meghosszabbított karjai, ha sokan és egyre többen összefogódzkodunk, akkor egyre több embert tudunk magunkhoz ölelni. Ez a gyülekezet növekedésének egyik feltétele – mondta az ügyvezető elnök.

Szó esett továbbá a határokon átvívelő együttműködési megállapodások szorgalmazásáról is. Ezek által jobban megismerhetjük egymás munkáját, de hasznos lehet a közös pályázatok esetében is – szögezte le László Kálmán elnök.

Dr. Pálfi József lelkész az egyházkerület kilenc évtizedes történelméről értekezett

Csúry István püspök lelkész-asszisztensi szolgálat létrehozását szorgalmazta. E munkatárs segítően a lelkipásztori munkát, pályázatírással, könyveléssel vagy éppen presbiterképzéssel is foglalkozna. Az amatőr missziói munkát profivá kell átalakítani – szögezte le a püspök.

A konferencia végén elhangzott, hogy március 19-én, szombat délelőtt a nagyváradai Egyházkerületi Székházban kerül sor a királyhágómelléki PSZ közgyűlésére. Hidakmáson munkatársképző tábort tartanak augusztus 5-7. között, míg a VII. Partiumi Presbiteri konferenciát ezúttal Nagybánya látja vendégül, augusztus 26-28. között.

TÓTH ZSIGMOND

MIÉRT ADJAM A...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

megtanítják románul is beszélni, tehát két nyelvet fog tudni, ami kétszeres érvényesülést jelent. Ha valahol azt nézik, ki tudja a munkáját jól elvégezni, nem az iskoláját kérdezik, hanem a hozzáértését. És ha itt nem talál kedve szerint való munkát, más országban nincs keresnivalója, Magyarországon nincs helye, Nyugaton meg a cigányok úgy elvették az ország becsületét, jól meggondolják, hogy napszámokon kívül kit engednek be egy bizalmasabb állásba. Régebben lehet, hogy jobban érvényesült a gyermek, ha románul tanult, de mára már megfordult a helyzet. Ezen is jó elgondolkozni.

Ha pedig a szülő nemcsak arra gondol, hogy hány lejt keres majd a gyermeke, hanem arra is, milyen becsülete lesz a társadalomban, akkor kell igazán meggondolni a dolgot. Mert hiába tanult mindent románul, a román társaságban mindig idegen marad. Elég, hogy együtt nézzenek egy futballmeccset, hogy kiderüljön az idegensége. Ha magyar társaságba kerül, nem fog tudni

beleszólni egy beszélgetésbe, mert se egy vershez, se egy történelmi vagy politikai kérdéshez nem tud hozzászólni, egy szerelmes levelet nem tud megírni, a hibáit kinevetik, ott is idegen marad. Ez még akkor is tönkreteszi az életét, ha éppen pénz dolgában sikerülne jobban érvényesülnie.

Kedves szülő, ezeken tessék elgondolkozni, nem csak a szomszédasszony bölcsességén. (*stud-theol.blogspot.com*)

A Szatmári Református Gimnázium diákjainak március 15-i ünnepsége a Lánchos templomban (archív)

ADY ENDRE

Álmod: az Isten

*Batyum: a legsúlyosabb Nincsen,
Utam: a nagy Nihil, a Semmi,
A sorsom: menni, menni, menni,
S az álmod: az Isten.*

*Vele szeretnék találkozni,
Az álmodmal, nagy bolond hitben
S csak ennyit szólni: Isten, Isten
S újból imádkozni.*

*Nem bírom már harcom vitézül,
Megtelek Isten-szerelémmel:
Szeret kibékülni az ember,
Mikor halni készül.*

TOLLVONÁS

Imádkozzunk egyházunkért!

...Mert valóban ráfér a jóakarátú imádság. Nem azokra a szenzáció-hajhászokra utalok, akik ilyen vagy olyan internetes levelezőlistákon, a felelősségre nem vonható publicisztika védettségében „csörtetnek bátran” (Ady), és onnét kódósítják a lelkeket, hanem arra, hogy Zsinatunk azon vitázik, plusz-mínusz 1 év tesz alkalmassá valakit valamilyen szolgálatra. A Zsinat persze „szabályszerűen” jár el, hiszen csak a Kánont alkalmazza.

De vajon a szabályszerűség józan ítélőképeséget is jelent, avagy csupán kényszerű következetességet? Mert valljuk be, a Kánonunk köszönő viszonyban sem áll a Bibliával, nem a Szentírásból vezet le az ok-okozatokat, hanem a betű ridegségének méreginjekciójával oldja meg a problémákat. Mert ha csak a Kánont olvassuk, mi dönti el, hogy valaki alkalmas a szolgálatra? Pásztor-e a nyájának? Mennyire hiteles? Semmiféle kritériumot nem ad erre, csak a régiséget. Minél több ledolgozott év van valaki mögött, annál magasabb méltóság illeti meg. Szép biztatás ez azok számára is, akik pályaválasztás előtt állnak. És nemcsak!

Beszéljünk a tekintélyről! Ám legyen, de a tekintély nem magától van, azért meg kell dolgozni, és ki kell érdemelni. Egy év valóban sok idő: minimum 52 délelőtti és ugyanannyi délutáni prédikációval lesz bölcsebb az ember, ehhez jön még 5-6 kereszteségi vagy esketési beszéd, pár agenda az úracsora előtt, sőt – többet mondok! – lehet, hogy beüt a gazdasági világválság vagy ellenkezőleg: a várova várt jólét, amikor az Országgyűlés megszavazza, hogy munka nélkül kapjunk kézbe alanyi jogon havi ezer eurót. De ha így volna is: a lelkész szolgálatát minősíti, vagy hitbeli érettségét növeli? Nem. Mert egyedül a Szentlélek tesz alkalmassá vagy alkalmatlanná egy szolgálatra. A hiba igenis a Kánonban gyökerezik, amelyik nem veszi számításba a Szentlélek gyümölcsseit a lelkipásztor és az egész református egyház életében.

Imádkozzunk hát a Zsinatért is, egyházunk egészéért is, hisz a fentínél sokkal nagyobb kérdéseket kellene megvitatnunk!

Halljátok-e ma Éliás József szavait, aki tanította, hogy a 16. századi reformáció alapvető hiányossága, hogy anélkül fogadta be Róma ellenségeit az egyházba, hogy meggyőződött volna: valóban kitöltetett rájuk a Szentlélek? Ezért „Krisztus ügyében akkor (akkor is) olyanok forogódtak, akiknek nem volt részük a Szentlélek emberen túlra képesítő áldásaiban.” (A következő lépés – A karizmatikus világpere és a reformáció, 40. o.)

Hát a boldog emléktű Pásztor Jánost olvas-tatók-é, aki figyelmeztetett: „a világ református egyházainak közösségében a magyar reformátusság őrzi az európai kultúrában különféle hatások nyomán kialakult és a Szentírásból megismerhető képpel össze nem egyeztethető istentiszteleti gyakorlatot, mely teljes mértékben az istentisztelet vezető lelkész személyére épül?” (Liturgiá, 8. o.)

Hát Kálvin igazi tanítását követjük-e? „Legalább is minden héten egyszer meg kell teríteni a keresztyének gyülekezetében az úrasztalát, hirdetni az ígéretek, amelyek minket abban lelkileg táplálnak” (Inst. IV, 17:46), mert ez isteni parancs és a szolidaritás sákramentuma, amelyben az a Krisztus, aki önmagát adta értünk, minket is hív megbékelni Istennel és az emberekkel, és – ha kell – küld minket is életünkkel áldozni a Benne kijelentett igazságért (Inst. IV, 17:38). Mi, kálvinisták hogyan engedhetjük eddig, hogy semmibe vegyük biblikus gondolkodású reformátorunk életművét ezt a sarokpontját?

Ebben kellene felülvizsgálni a hozzászólásokat! Láthatja mindenki, van épp elég megoldásra váró ügy a nyakunkon. És mindezek valahol fel vannak írva javunkra vagy ítéletünkre – a mi Urunk előtt a mennyekben. Imádozzunk hát, hogy a mi Urunk áldja meg az egyházat először is bennünk – egyenként!

IFJ. GERÉB MIKLÓS

OLVASÓLÁMPA

A nép lelkében termett kincsek

Sohasem késő arról írni, ami az egyházakat szolgálja. 2008-ban adtam ki *Közmondások és szólások* című könyvemet. Szatmárnémeti és Nagykároly környéki gyűjtőmunkám eredménye 2400 közmondás és szólás. Sok vallásos tartalmú alkotást is tartalmaz. Ezt a helyi jellegű gyűjtőmunkát az egyházaknak nyomtattam ki a saját költségemen. Díjmentesen kapták tőlem.

Édesapám, Varga Béla Tibor egykori református lelkész-tanár ösztönzött a gyűjtés-

re. Ezek tanító, nevelő jellegű alkotások, de nyelvünk kifejezésbeli tömörségét, szépségét, gazdagságát is mutatják, s ezáltal nyelvi kultúrára is nevelnek. Átfogják egész életünket – a bölcsőtől a sírig.

Református templomok mellett tanítottam a vallásos közösségek gyermekeit. A tőlük hallott mondatokat ajándékba kaptam és ajándékként adom tovább.

VARGA AUGUSZTA magyartanár

HITVÉDELEM

Sátán és sátánizmus

Határ Győző morbid tétele, miszerint „a Lét maga a vadállat féltve őrzött territórium” egyre szélesebb körben csalja ki az „úgy van“-t, különösen a lemorzsolódott, vagy éppen elszerecséltenedett emberekből.

Kozmológiailag egyértelmű az, hogy a teremtés nagy bummja, mely a káoszról, a tohuva-bohuból Isten szavára létre hívta a kozmoszt, nem tüntethette el teljességgel annak „öshüvelyét”, a káoszt sem, ami a háttérből „kozmoszban sugárzik”, elnyelően „fekete lyukazik”, s „transzformátor” emberalatti emberek által homályosít, töröl, falcsit, ferdít.

Az igazán veszélyes a luciferizmus vonal, melynek gyökere Ézsaiás próféciájában lelhető fel. Lucifer egykor az Úr főangyala volt, de kevélysége, az Úrral való szembehelyezkedése miatt levettette az Égből: „Miként estél alá az égről fényes csillag, hajnal fia (Lucifer)? (Ézs 14,12a) Nos, Luciferiánus „eszménykedők” szerint Lucifer volt: „...az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcsességgel, tökéletes szépségben” (Ez 28,12b).

A tulajdonképpeni luciferiánus sátánizmus sem többet, sem kevesebbet nem vall mint azt, hogy a fenti alapeszmény nem veszett el és sajátos gyakorlatokkal meg lehet „bölcslülni”, szépsültni és az aszimmetrikus világban is Lucifer követői az arányosság „pecsétgyűrűi” lehetnek.

A modernkori sátánizmus legkiemelkedőbb alakja Aleister Crowley volt, aki 1872-1947 között élt, többnyire Angliában. Beavatást nyert a Golden Dawn páholyába, majd Egyiptomban Aiwass szellem sugallatára megírta az erő és tűz törvénykönyvét, aminek alap gondolata: „tégy, amit akarsz – ez lesz az egész törvény”.

„Tied az extázis és a földi öröm... vedd fel a szárnyakat és keltsd fel az összetekeredett tündöklést magadban” – ilyen és ehhez hasonló platformokkal indított, s hitte azt, hogy okkult praktikákkal, magasabb beavatási fokon szenzuál-mágiával (is) kiteljesedhet, tökéletesedhet ő és köre. Szicíliában megalapította Thelema rendjét, ahonnan botrányos gyakorlatai miatt Mussolini kitiltotta őket.

A gyakorlatban valahogy nem akart működni Crowley rendszere, hiszen ő maga is szinte állandó alkohol és kábszermámorból zuhant ki e világból, s korabeli és mostani „ucsnikjai” is áldozatok: sátános, bömbőlő hangorgyákban szivódnak le egyenest a pokolba a „marcsi” füstkarikáin által.

Mennyivel más fényt és ragyogást ad az a Megváltó, aki önmagáról azt mondotta, hogy „Én vagyok a világ Világossága”, s lehetőséget is kínált, hogy övéi részesedjenek ebből a ragyogásból: „Ti vagytok a világ világossága”. Vajon nem az Údvözítő szelíd bölcsessége által lehet igazi értelemre, szépségre és a harmonikus élet művészetére eljutni?

BOROS J. ATTILA

JÓ HÍR

„Amikor pedig te bűntölsz, kend meg a fejedet, és mosd meg az arcodat, hogy bűjtölésedet ne az emberek lássák, hanem Atyád, aki rejtve van: és Atyád aki látja, ami titokban történik, megfizet neked.” Mt 6,17-18

✿ **ZSINATI ÜLÉS KOLOZSVÁRON.** A Romániai Református Egyház legfelső döntéshozó szervének, február 14-i ülésén beiktatták a Királyhágómelléki Református Egyházkerület (KRE) megválasztott tisztségviselőit. Szó esett a lelkipásztorok képzéséről és alkalmazásáról is, tekintettel arra, hogy a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet is csatlakozott a Bolognai rendszerhez. Ennek következtében a teológiai képzés 6 éves lett, a segédlelkészi szolgálat pedig 1 évre csökkent - tudta meg az *Agnus Rádió Bibza Istvántól*, a zsinat lelkészi ügyvezető elnökétől. Az ügyvezető elnök elmondta, hogy a KRE főjegyző-választásával kapcsolatban a zsinat a választói közgyűlés vonatkozó határozatát megsemmisítette és elrendelte a KRE számára a főjegyzői tisztség betöltése érdekében, új egyházkerületi választói közgyűlés összehívását.

Az egyház szerkezetéről szóló 2006. évi 1. jogszabály 71. paragrafusa szól az esperesi tisztségről. A jogszabály arról rendelkezik, hogy indokolt esetben az Igazgatótanács felmentést adhat a 10 éves szolgálati idő alól, azaz olyan lelkipásztort is meg lehet választani esperesnek, akinek nincs meg a 10 éves szolgálati ideje. A jogszabályt a Zsinat elvetette, így ezután esperesi szolgálatot csak olyan lelkipásztor teljesíthet, aki 10 év lelkipásztori szolgálattal rendelkezik.

✿ **FELHÍVÁS A SZOMBATI-SZABÓ ISTVÁN SZAVALÓVERSENYRE.** A Lugosi Református Egyházközösség hetedik alkalom-

mal rendezti meg a Szombati-Szabó István Szavalóversenyt, folyó év **április 9-én**, Lugoson, a református templomban.

Pályázni hat kategóriában lehet: 1. Általános Iskolák I – IV osztályos tanulói; 2. Általános Iskolák V – VI osztályos tanulói; 3. Általános Iskolák VII – VIII osztályos tanulói; 4. Középfiskolák IX – XII osztályos tanulói; 5. Egyetemi hallgatók; 6. Felnőtt és szépkorúak.

A benevezés feltételei: A jelentkezőknek egy szabadon választott Szombati-Szabó István verssel és egy magyar költő versével kell készülniük. A versenyre nem hivatásos versmondók jelentkezését várjuk. Díjazás: minden kategóriában I. díj – 300 RON; II. díj – 200 RON; III. díj – 100 RON; valamint a támogatók által felajánlott különdíjak és könyvsomogók.

Benevezés határideje: **április 1.** (úrlapok beérkezése). Benevezési díj: 25 lej. Szombati Szabó István verseskötet felől érdeklődni lehet a lugosi református egyházközösség lelkészi hivatalában. Benevezési úrlap és bővebb tájékoztatás az alábbi címen igényelhető: PAROHIA REFORMATÁR LUGOJ / LUGOSI REFORMATUS EGYHÁZKÖZSÉG, str. Magnoliei u. nr. 15 sz., 305500 Lugoj / Lugos, jud. Timis / Temes megye, RO. Tel / Fax: 004-0256-351103, mobil: 004-0788628750. e-mail: gallszoli@yahoo.com.

Támogatásokat és felajánlásokat köszönettel fogadnak. Örömmel várják a versenyzők jelentkezését.

✿ **A VALLÁSI TÜRELMETLENSÉG TERÜLETÉN DÉL-ÁZSIA ÁLL A VEZETŐ HELYEN.** A londoni központú „Kisebbségek Jogait Védelmező Nemzetközi Csoport” (Minority Rights Group International) jelentése szerint a kisebbségi vallási közösségek elleni támadások esetében a vezető hely Dél-Ázsiát illeti meg. Különösen kritikus a

helyzet Indiában. A dokumentum felemlíti a keresztények és a muzulmánok elleni hindu szélsőségesek támadásait, keresztények erőszakos hinduizmusba térítése eseteit. Egyre jobban erősödik a keresztény ellenesség az Indiával szomszédos országokban is, Sri Lankán, Nepálban, Pakisztánban. „Dél-Ázsiában, függetlenül attól, hogy milyen vallási közösséghez tartozol, ha kisebbségben vagy, az azt jelenti, hogy nagy eséllyel vagy kiteve a támadásoknak és az üldöztetéseknek” – mondja Farah Mihlar, a jelentés dél-ázsiai részének szerzője.

Egyébként Magyarországot is megemlíti az a 2005 és 2010 közötti keresztények elleni támadásokat lajstromozó nemzetközi jelentés. A magyarországi püspökök közleményben üdvözölték a kormány lépéseit az egyházakat az elmúlt években ért diszkriminatív elvonások megszüntetésére.

Vallási intolerancia. Rendőrök egy indonéziai templomban

IDÉZŐJEL

„Nincs rettenetesebb a fanatikus embernél! Szükszívű. Szűkfejű. Szűklátású. Kiragad valami részletet, mert a nagyot nem tudja áttekinteni, és a kicsin keresztül érvényesülni akar. Aki bizonytalan a dolgában az veri az asztalt irgalmatlanul.”

GYÖKÖSSY ENDRE

ERDÉLYI REFORMÁTUSOK...

FOLYTATÁS A 6. OLDALRÓL

méter magasan építették falvaikat. A trekking (hegyi falvakban való szolgálat) az én személyes szolgálataim közé tartozik, melyet mindig felkészülés előzi meg. Az asztalomon térképek és könyvek színes választéka fekszik, áttanulmányozás végett. Felmérjük, hogy az adott területen az adott népcsoport milyen százalékban beszéli a nepáli nyelvet és milyen százalékban a saját anyanyelvét, milyen százalékban vettek át a hindu vallásrendszerből szokásokat vagy például a sámánizmust vallják-e magukénak.

A Biblia, traktátusok és keresztényen irodalom beszerzésekor a bibliafordítók (őket nem nevezhetem meg) segítségét kérjük, például közép-nyugaton élő kham-magyarok vagy a keleten élő magyarok esetében, akik beszélik a nyelvüket. Ugyancsak időt igényel a hanganyag, illetve video beszerzése az adott nyelvjárásban. A teherhordókkal való egyeztetés és a buszjegy megvétele után megpihenhetünk kissé. A trekking-terv összeállítása után saját holmink összecsomagolása vár ránk, amely nem lehet több mint 7 kiló, a hegyek közötti haladás érdekében, valamint az akklimatizáció miatt.

A kham-magyarok nyelvjárása nem hasonlít a magyar nyelvhez, Mongólia terü-

letéről érkeztek, Tibeten át Rukum és Rolpa járásba. Nem égetik el halottaikat, mint a hinduk, hanem eltemetik, a sírhoz kopjafát helyeznek, a sámán papok sírjához pedig diófát ültetnek. Nem élnek kasztrendszerben, mindez erősen megkülönbözteti őket az országban élő más népcsoportoktól.

Krisztus tanítványokat küld az Ó aratásába, minden nemzetből, minden nemzethez. Minden vágyunk, hogy ebből a küldésből erdélyi magyar nemzetünk se maradjon ki.

Tisztelettel és szeretettel üdvözlünk minden kedves olvasót Nepálból, és ha Isten engedi, hamarosan naplórészletekkel is jelentkezünk. (Vége)

SZ. CSALÁD

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyülekezeti Lapja
ISSN 1221 - 8323
Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felelős szerkesztő: Fábán Tibor. Szerkesztéségi titkár – olvasószerkesztő: Babes Arday Erika. Tördelőszerkesztő: Kraftsikné Petrikó Ildikó. Külmunkatársak: Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Ifj. Koszta Endre, Orbán Levente, Tóth Zsigmond. Lapunk arculatát Radványi Károly grafikái díszítik. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovei (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, http://harangszo.blogspot.com. A terjesztés a lelkészi hivatalok keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenci Kertész Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.